

במודאנו הצרפתית לא רק החשיכו את התחנה, אלא גם את הקרנות, וכל הלילה
נשענו בקרנות אפלים, ובדרך היו כל הפנסים מושחרים.

ממ

3990
10.11.33

בשעה 7:10, כשעוז האפלה פרוטה על פאריס, נכנסנו לתחנת ליאון

הקודרת. בתחנה חיכה לי יארבלום, ושיד נודע לי טטנו, שיציאת פאריס
אינה ענין כל כך חשוב. עוד מהארץ סלגרפתי ליארבלום, שיזמין ליום זה
מקום באוירון פאריס ללונדון, אולם הוגד לו שלשם כך נחוץ רשיון מיוחד
מסוכסריון התעופה. הוא פנה למשרד ונאמר לו שאין לתת את רשיון מבלי
שיבוא האיש בנוסע עצמו. יום בואי לפאריס חל ביום א', בו כרטיס ספורים
הספורים, אולם הפקיד הבטיחו לו להסגא במשרד ב-9:00 בבוקר לסען אפשר לי
קבלת הרשיון מיד. ב-9:00 היינו כבר במשרד התעופה, גם הפקיד בא בטענו.
מיד ישב לכתוב לי רשיון, אולם נדרשתי להסגיא שלוש תמונות ובידוי אין אף
תמונה אחת. פהרנו כסכסי לחפש צלטוניה שתוחה ביום א'. אחרי נסיונות
רבים בלתי מוצלחים גלינו סוף סוף צלטוניה, אולם הצלם אשר לנו שהתמונה
תאמ תוכנה רק בערב. אסרנו לו שבשעה 12:00 מפליג האוירון. אחרי טא
הינן מבורך הסכים להכין תמונות בעוד שעה. עם התמונות ביד חזרנו
לסוכסריון האויר, ומסם למשרד "איר פרגן".

שאלנו אמאווירון מפליג. קבלנו תשובה פרינציפיונית כן. נזכרתי

שהן לפני ימים אחדים קראתי ספר, שבו נאמר שאם דימלוסט צרפתי אוטר
בפרינציפ כן, פירוש הדבר: בהחלט לא. חכיתי עד 18:00, ובשעה היעודה
הודיעו לנו: הנסיעה נתבטלה, הסיבה לא ידועה, אבל כן הודיעו מהאוירודרום.
תהיה עוד הזדמנות היום לטוס? התשובה שלילית.

מהרתי לתחנת הצפון, אולי יש רכבת. גם שם אסרו לי, שהיום כבר

לא תא שום רכבת אלא סחר בכוקר. חזרתי ליירבלום במסח נפט.

ירבלום כומר באפטרות לביון בצרפת. הוא רואה את ספוריו של

גולדמן כמגוזמים. אין הצרפתים זקוקים לאנשי צבא. גם הליגה הפולני

הוא להם לטורת רוח, אבל אי אפשר להסתלק מהפולנים, אולם כשניקר בנא

בפאריס לא נתקבל על ידי רלדייה. ללגיון אין סכוי לא רק לפני אין גורן

באנשי צבא, אלא גם באשר המטילה הצרפתית יודעת שאין אפשרות כרגע באפריקה להקים תנועת מתנדבים, אילו היתה אפשרות כזאת היתה אולי מסכימה, לא באשר אנשי הצבא נחוצים לה, אלא באשר חשובה לה עמדת אפריקה. אבל היות וחוק הנייטרליות סונע התנדבות הטונים, הרי אין להם שום ענין פוליטי בדבר. הצרפתים סוכנים לקבל רק מתנדבים ללגיון הזרים. הם סוכנים אפילו לעשות הנחה שבמקום שרות ל-5 שנים יתקבלו עכשיו מתנדבים לטען המלחמה בלבד.

בלילה שעמתי טעם אזעקה. שנתי נדרה ושכנתי וקראתי ספרו של פואנקרה על ערך חסדע. פתאום, ב-4:20 שמעתי צריחה ממושכת, וסיד קטן כל אנשי הבית וסחרו למרתף. ירבולום בא לקרוא גם לי, אולם לא זזתי מהמטה עם הספר. סמכתי על הצרפתים שלא יתנו לאוירון הגרמני להתקרב לפאריס, אם גם יתקרב שמכתי על החשבון שהפוצה לא תפול דווקא על הבית שאני נמצא בו. האזעקה נמשכה בדיוק שעה, ב-5:20 נשמעה צריחה שניה המבשרת מנוחה.
